

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Błażej Domagała

Protokolant: Iwona Rogala

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2017 r. w Warszawie sprawy

z powództwa K. W., M. W.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powodów K. W. i M. W. na rzecz pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 5417 (pięć tysięcy czterysta siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

W pozwie datowanym na 09 listopada 2016 r. powodowie K. W. i M. W. wystąpili przeciwko pozwanej (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Rejonowy w Wołominie 14 maja 2010 r. sygn. akt I Nc 1014/10, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Wołominie 18 grudnia 2012 r., sygn. akt I Co 4554/12 – w całości oraz ostatecznie w piśmie procesowym datowanym na 01 grudnia 2017 r. o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości czterokrotności stawki minimalnej według norm przepisanych.

Jako podstawę prawną zgłoszonego roszczenia powodowie wskazali art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Podnieśli, że w wyniku cesji wierzytelności, pierwotny wierzyciel (...) w G. (dalej (...)) zbył na rzecz (...) prywatnej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Luksemburgu przysługującą mu wobec powodów wierzytelność. Następnie, (...). prywatna spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Luksemburgu dokonała powierniczego zbycia ww. wierzytelności na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w S..

Powodowie w pierwszej kolejności zaprzeczali zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności. Wskazali, że (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. ubiegając się o nadanie klauzuli wykonalności w związku z przejściem praw na nowego wierzyciela nie przedstawiła w oryginale tytułu egzekucyjnego, a umowa cesji i odpis KRS nie zostały poświadczone za zgodność z oryginałem. Ponadto wskazali, że w wyniku cesji wierzytelności u komornika znajdują się dwa tytuły wykonawcze obejmujące to samo roszczenie, a zmiany podmiotowe i przedmiotowe w takcie postępowania są niedopuszczalne. Strona powodowa podniosła też zarzut naruszenia przez Sąd nadający klauzulę wykonalności na rzecz nowego wierzyciela art. 794 k.p.c., zgodnie z którym ponowne wydanie tytułu wykonawczego zamiast utraconego może nastąpić jedynie po przeprowadzeniu rozprawy. Wskazali również na brak wymagalności objętego ww. nakazem zapłaty roszczenia. Wyżej zaprezentowane okoliczności, zdaniem powodów świadczą o wadliwości postępowania klauzulowego.

W odpowiedzi na pozew datowanej na 22 grudnia 2016 r. pozwana wniosła o sprawdzenie wartości przedmiotu sporu, oddalenie powództwa oraz solidarne zasądzenie od powodów na rzecz pozwanej kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, modyfikując żądanie co do kosztów procesu w piśmie procesowym datowanym na 23 lutego 2017 r. i wnosząc o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotności stawki minimalnej według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana zakwestionowała wskazaną przez powodów wartość przedmiotu sporu, gdyż obejmowała ona jedynie zaległość z tytułu kapitału pożyczki zasądzoną nakazem zapłaty. Zdaniem pozwanej powodowie powinni byli doliczyć odsetki i koszty. W dalszej części pisma pozwana odniosła się do zarzutów powodów co do istoty sprawy, wskazując że żądanie jest niezasadne, ponieważ nie zostały przez powodów przedstawione zdarzenia i dowody na poparcie swych twierdzeń.

Po pierwsze (...) Sp. z o.o. wskazała, że Sąd Rejonowy w Wołominie w sprawie I Co 4554/12 badał już w trybie art. 788 § 1 k.p.c. ważność umowy przelewu wierzytelności. Po drugie umowa przelewu wierzytelności nie wymaga dla swojej ważności formy szczególnej, a podpisana została przez osoby do tego upoważnione, zgodnie z informacjami zawartymi w odpisie KRS. Podpisy stron umowy natomiast zostały złożone w obecności notariusza, o czym świadczy treść adnotacji poczynionych przez notariusza na umowach przelewu wierzytelności. Po trzecie, zdaniem pozwanej powodowie podnieśli zarzuty formalne, a więc możliwość ich zwalczania była wyłącznie na drodze postępowania odwoławczego, czego zresztą powodowie nie uczynili. Po czwarte, niezrozumiałym dla pozwanej było powoływanie się przez powodów na temat naruszenia przez Sąd normy wynikającej z art. 794 k.p.c. Po piąte, w ocenie pozwanej powoływanie się przez powodów na brak wymagalności roszczenia jest niedopuszczalne, z uwagi na to, że powództwo przeciwegzekucyjne przewidziane w art. 840 k.p.c. nie prowadzi do ponownego rozpoznania merytorycznego rozpoznania sprawy zakończonej prawomocnym orzeczeniem. Orzeczenie to korzysta z powagi rzeczy osądzonej, a uwzględnienie powództwa opozycyjnego w takim kształcie prowadziło do zanegowania tej powagi i kwestionowania prawomocnych orzeczeń. Ponadto, powodowie mogą w oparciu o treść art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. przeczyć skutecznie treści jedynie innych tytułów egzekucyjnych, których nie chroni prawomocność materialna, czy zawisłość sporu takich jak ugoda sądowa, akt notarialny, bankowy tytuł egzekucyjny.

W wyniku sprawdzenia i ustalenia przez Sąd Rejonowy w Wołominie wartości przedmiotu sporu, postanowieniem z 13 marca 2017 r. ww. Sąd uznał się niewłaściwym i przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi.

W oparciu o materiał dowodowy zebrany w sprawie Sąd ustalił i zważył, co następuje.

14 maja 2010 r. Sąd Rejonowy w Wołominie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie z powództwa (...) przeciwko K. W. i M. W. (k. 20 w dołączonych do sprawy aktach I Nc 1014/10). Postanowieniem z 28 stycznia 2011 r. Sąd Rejonowy w Wołominie odrzucił sprzeciw K. W. i M. W. od wydanego nakazu zapłaty (k. 43 w dołączonych do sprawy aktach I NC 1014/10). Następnie, postanowieniem z 14 kwietnia 2011 r. Sąd Rejonowy w Wołominie nadał klauzulę wykonalności wydanemu nakazowi zapłaty (k. 50 w dołączonych do sprawy aktach I Nc 1014/10). Na podstawie ww. tytułu wykonawczego (...) wszczął postępowanie egzekucyjne, które prowadzone było przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Grodzisku Mazowieckim M. B. pod sygn. akt Km 8275/11. Komornik dokonał licznych zajęć (dołączone do sprawy akta egzekucyjne Km 8275/11).

26 marca 2012 r. na podstawie umowy przelewu wierzytelności, w treści nadanej aneksem nr (...) z 09 sierpnia 2012 r., (...) dokonała przelewu wierzytelności wraz ze wszystkimi zabezpieczeniami na rzecz (...) prywatnej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Luksemburgu. Równocześnie(...)zawarła z (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. umowę powierniczego przelewu wierzytelności (k. 37 – 55, k. 8 – 9 w dołączonych do sprawy aktach I Co 4554/12).

We wniosku datowanym na 14 sierpnia 2012 r. (...) zwrócił się do komornika o wszczęcie egzekucji z nieruchomości wspólnej powodów, położonej w miejscowości C. i o przekazanie sprawy egzekucyjnej komornikowi właściwemu ze względu na położenie nieruchomości w trybie art. 921 k.p.c. (k. 64 w dołączonych do sprawy aktach komorniczych Km 8275/11). Postanowieniem z 16 października 2012 r. Komornik Sądowy przy Sądzie w Grodzisku Mazowieckim M. B. uznał się niewłaściwym do dalszego prowadzenia sprawy i przekazał wniosek egzekucyjny wraz z tytułem

wykonawczym Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Wołominie M. M. (k. 76 w dołączonych do sprawy aktach komorniczych Km 8275/11). Od tego momentu postępowanie egzekucyjne było prowadzone pod sygnaturą Km 6603/13.

Następnie, pozwana (...) sp. z o.o. z siedzibą w S., będąca wierzycielem powierniczym, zwróciła się w piśmie datowanym na 09 listopada 2012 r. do Sądu Rejonowego w Wołominie o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz nowego wierzyciela (k. 1 – 9 w dołączonych do sprawy aktach I Co 4554/12). Postanowieniem z 18 grudnia 2012 r., sygn. akt I Co 4554/12, Sąd Rejonowy w Wołominie nadał klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty wystawionemu przeciwko powodowi na rzecz pozwanej, na którą przeszły uprawnienia dotychczasowego wierzyciela (k. 11 w dołączonych do sprawy aktach I Co 4554/12). Na podstawie tego tytułu pozwana w piśmie datowanym na 19 marca 2013 r. poinformowała komornika o cesji wierzytelności i wniosła o kontynuację postępowania egzekucyjnego na swoją rzecz (dane w dołączonych do sprawy aktach komorniczych Km 6603/13). Pomimo cesji wierzytelności (...) nie złożyła wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przywołane dowody, zgromadzone w aktach sprawy, których prawdziwość, autentyczność i zgodność z oryginałem nie budziła zastrzeżeń Sądu.

Powództwo nie było zasadne, co spowodowało jego oddalenie.

Dłużnikowi lub osobie trzeciej przysługują dwa rodzaje obrony przed egzekucją – obrona formalna lub obrona merytoryczna. Obrona formalna zmierza do eliminacji naruszeń przepisów proceduralnych i ma niejako funkcję prewencyjną, ponieważ zmierza do zapewnienia zgodnego z prawem przebiegu egzekucji. Formą obrony formalnej może być przykładowo wniesienie zażalenia na postanowienie sądu o nadaniu klauzuli wykonalności, czy też skarga na czynności komornika. Obrona merytoryczna polega zaś na zwalczaniu zasadności lub dopuszczalności egzekucji. Formą tej obrony jest uprawnienie do wniesienia powództwa przeciwegzekucyjnego na podstawie art. 840 k.p.c. (opozycyjne) i art. 841, 842 k.p.c. (ekscydencyjne).

Powodowie opierali swoje żądanie na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Ponadto w stanie faktycznym powoływali okoliczności dotyczące prawidłowości przelewu wierzytelności. Zgodnie z treścią art. 840 § 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

- 1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;
- 2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie;
- 3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

Powództwo podlegało oddaleniu z kilku powodów. Po pierwsze, powodowie mieli obowiązek przytoczenia wszystkich zarzutów i przesłanek materialnoprawnych uzasadniających wysunięte przez nich żądanie. Natomiast ich zarzuty wskazane w pozwie odnosiły się jedynie do kwestii formalnych, które były badane już przez Sąd w postępowaniu klauzulowym. Przypomnieć należy, że powodowie wskazywali na braki formalne wniosku pozwanej o nadanie klauzuli wykonalności, tj. nieprzedstawienie tytułu egzekucyjnego w oryginale, nie poświadczony za zgodność z oryginałem załączniki dołączony do wniosku, a także uchybienia proceduralne Sądu rozpoznającego wniosek w postaci naruszenia art. 794 k.p.c. Powyższe zarzuty powinny być podniesione przez powodów w toku postępowania zażaleniowego i

badane przez sąd odwoławczy co do nadania klauzuli wykonalności na rzecz wierzyciela, w związku z przejściem uprawnień. Tymczasem, jak wynika z akt sprawy powodowie w tamtym czasie nie kwestionowali tego orzeczenia Sądu.

Po drugie, powodowie nie wskazali na takie zdarzenia, które prowadziłyby do wygaśnięcia zobowiązania lub zdarzenia, wskutek których zobowiązanie nie mogłoby być egzekwowane, a więc przykładowo spełnienie świadczenia, potrącenie, przedawnienie roszczenia, niemożność świadczenia wskutek okoliczności, za które dłużnik nie odpowiada, itp. Zdaniem Sądu, niedopuszczalne było badanie w tym postępowaniu jakichkolwiek okoliczności związanych z wymagalnością egzekwowanej należności. Należność ta została zasądzona w orzeczeniu sądowym - nakazie zapłaty, od którego powodowie wnieśli sprzeciw. Sprzeciw ten jednak został prawomocnie odrzucony. W konsekwencji, ponowne badanie tego, czy kwota orzeczona nakazem zapłaty jest wykonalna i zasadna w tym postępowaniu nie mogło mieć miejsca. Tytuł egzekucyjny, którym jest wydany przez Sąd Rejonowy w Wołominie nakaz zapłaty korzysta z powagi rzeczy osądzonej, a uwzględnienie powództwa w takim kształcie zmierzałoby do wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia Sądu stanowiącego tytuł egzekucyjny. Powództwo opozycyjne oparte na takiej podstawie nie jest dopuszczalne (por. wyrok SN z 12 grudnia 1972 r., II PR 372/72).

Po trzecie, rację mają powodowie, że w chwili obecnej istnieją w obrocie dwa tytuły wykonawcze obejmujące to samo roszczenie i że jeden z nich powinien być „wycofany”. Jednakże w ocenie Sądu, powodowie skierowali powództwo przeciwko niewłaściwemu podmiotowi. W sytuacji, w której w obrocie prawnym funkcjonować mogą dwa tytuły wykonawcze dotyczące tej samej wierzytelności ((...) bowiem jako cedent nadal dysponuje tytułem egzekucyjnym zaopatrzonym w klauzulę wykonalności) uzasadnione jest wytoczenia powództwa opozycyjnego na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Sąd nie podzielił zarzutów skuteczności zbycia wierzytelności objętej tytułem wykonawczym przez (...) na rzecz pozwanej. Powodowie nie przedstawili żadnych dowodów, które mogłyby skutecznie wykazać takie okoliczności. Pozwana zaś przedstawiła dokumenty, które potwierdzały skuteczność i ważność takiej czynności. Kwestia przejścia uprawnień została więc wykazana dołączonymi do sprawy dokumentami. W momencie dokonania cesji następuje wygaśnięcie zobowiązania w rozumieniu art. 849 § 1 pkt 2 k.p.c. między pierwotnym wierzycielem, który na swoją rzecz tytuł uzyskał, a dłużnikiem (wyrok SN z 15 stycznia 2015 r., IV CSK 133/14). Powodowie nie wnieśli jednak powództwa przeciwko (...), tylko przeciwko obecnemu wierzycielowi – pozwanej, która nie jest cedentem, a cesjonariuszem i ma prawo do dochodzenia swoich należności nabytych w drodze przelewu wierzytelności.

Reasumując stwierdzić należy, że powodowie nie przedstawili żadnych okoliczności uzasadniających żądanie pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego wskazanych w art. 840 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Przepis art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. co do zasady (w odniesieniu do nakazu zapłaty) nie mógł być podstawą prawną żądania, ponieważ pozew dotyczy tytułu pochodzącego od sądu. Ponadto, strona powodowa nie przedstawiła okoliczności, które wskazywałyby na to, że przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności. W tej sytuacji na podstawie art. 6 k.c. oraz powołanych przepisów Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Na poniesione przez pozwaną koszty procesu składa się opłata skarbową od pełnomocnictw w kwocie po 17,00 zł oraz koszty zastępstwa radcy prawnego w kwocie po 5.400,00 zł – § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm.). Jednocześnie Sąd oddalił wniosek pełnomocnika pozwanej o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego wysokości dwukrotności stawki minimalnej. W ocenie Sądu, za nieuwzględnieniem przedmiotowego wniosku przemawiały względy związane z niewielkim skomplikowaniem sprawy. Nakład pracy pełnomocnika w tej sprawie nie był znaczny, ograniczał się jedynie do sporządzenia odpowiedzi na pozew i złożenie pisma przygotowawczego. Sprawa nie była skomplikowana pod względem faktyczno – prawnym i wieloetapowa, zakończyła się na pierwszym terminie, na którym nie stawił się profesjonalny reprezentant strony pozwanej.